

[Finansministeren.]

Det ærede medlem kom også ind på de store prisstigninger, der har fundet sted i de senere år, og som navnlig fiskerne skulle lide under, og forespurgte, om der ikke var mulighed for at give højere fiskepriser. Her vil jeg gerne bemærke, at det er oplyst for mig, at fiskerne samtidig med den forhøjelse af prisniveauet, som har fundet sted i Grønland, har fået deres indtægter forhøjet ved en prisstigning på deres produkter, således at deres realindtægter i virkeligheden er blevet forhøjet.

Det ærede medlem henviste i den forbindelse til, at der i år kun var anslået 5 mill. kr. som indtægt til grønlænderne som betaling for indleverede produkter, og fandt, at dette beløb var for lille til 24 000 mennesker. Her må vi imidlertid huske på, at disse 5 mill. kr. kun repræsenterer en brøkdel af den samlede grønlandske befolknings indtægter, som ialt overstiger 30 mill. kr. efter vore skøn.

Når dette er sagt, vil jeg imidlertid gerne tilføje, at vi i regeringen er indstillet på i den kommende tid med opmærksomhed at følge udviklingen indenfor fiskerierhvervet i Grønland.

Det ærede medlem kom også ind på spørgsmålet om, hvorvidt Grønland kunne få del i Marshallpengene til udbygning af erhvervene. Jeg må henvise til, at der for finansåret 1953—54 af almindelige statsmidler er bevilget et beløb på 1½ mill. kr. til ydelse af lån og tilskud til erhvervsformål i Grønland, og at man herved ikke mindst har tænkt på støtte til bygning af fiskerbåde. Jeg har fået oplyst, at disse midler langt fra er opbrugt endnu, og jeg kan yderligere henvise til, at der på finanslovforslaget for det kommende år påny er ansøgt om 1½ mill. kr. som tilskud til disse formål.

Det ærede medlem kom endelig ind på spørgsmålet om en forbedring og billigørelse af rejserne mellem Grønland og den øvrige del af riget og mellem de forskellige dele af Grønland.

Jeg vil her minde om de betydelige afstande, der er tale om, og om, at de takster, der er fastsat, i virkeligheden er billigere end de takster, der er fastsat i andre lande, der har lignende forhold. Når man tager udviklingen i prisniveauet i betragtning og

specielt den grønlandske befolknings indtægtsmuligheder, er de takster, der gælder nu for rejser mellem Grønland og det øvrige Danmark, reelt billigere end før krigen. Hertil kommer, at det antal frirejser, der gives til grønlændere til uddannelsesformål o. lign., i de senere år har været stærkt stigende.

Det er imidlertid mit håb, at de bestræbelser, som fortsat udfoldes fra Den kgl. grønlandske Handels side for yderligere at effektivisere og forbedre trafikmulighederne, også med tiden vil kunne få indflydelse i retning af en nedsættelse af taksterne såvel for rejser i Grønland som for rejser mellem Grønland og landets andre havne.

Må jeg endvidere gøre opmærksom på, at en række enkeltspørgsmål, der er rejst af de ærede ordførere — som f. eks. problemet om DSB — vil blive besvaret af de pågældende fagministre, efter at tingets medlemmer har haft ordet ved første behandling af finanslovforslaget.

Jeg skal dernæst knytte et par bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt det fremsatte forslag, som det ærede medlem hr. Kolbjørn var så venlig at udtrykke det, er et skridt i retning af en mere realistisk og talende finanslov. Dette er nødvendigt, da andre ærede ordførere — og jeg tænker her særlig på det ærede medlem hr. Aksel Møller — var inde på, at budgetteringen af indtægterne var præget af en vis forsigtighed.

Lad mig først fastslå, at der virkelig er tilstræbt en større fuldstændighed i budgetteringen ved at medtage så mange af de forventede indtægter og udgifter som muligt. Dette har blandt andet medført, at der er budgetteret en stigning i indtægterne på 400 mill. kr., men som jeg udtrykkeligt gjorde opmærksom på i fremsættelsestalen, er en stor del af denne stigning af formel karakter. Den reelle stigning i de forventede indtægter er omkring 150 mill. kr. Når jeg igen fremdrager dette, skyldes det, at den ærede ordfører hr. Bertel Dahlgaard øjensynlig ikke havde bemærket dette forhold.

Det samme synes at være tilfældet med store dele af den tidligere regeringspresse, der særlig for provinsbladenes vedkommende efter finanslovforslagets fremsættelse har haft travlt med at bibringe offentligheden det indtryk, at stigningen er 400